

UNU ESEMPLARU

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acăstă foiă ese uă dată pe septembînă:

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1
13, 26 și 39.Abonamentele se facă în Pasagiul română,
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondență,
său prin postă, trămitând și prețul.(Urmăză iscăliturile prin punere de degetă ale es-
peditorilor și trepădătorilor.)

Serviciul telegrafică alături Ghimpelui

Pesta, 8 Maiu. — Ministrul de interne a presutată în cameră unu proiect de lege, prin care obligă pe orii ce locitorii care prăsesce paserii în ograda sea, ca din puin de găină de sexu bărbătesc, jumătate săi facă elapori, spre a putea să se procure fulgi și penele necesare honveșilor.

Mați mulți deputați naționaliști au presintat, unu proiect de lege pentru înfrințarea unei bănci naționale.

Ministrul de finance a răspuns că pene ce Ungaria, în lipsă de aur și argint, va avea bani de harti, proiectul de bancă nu poate fi folosit.

Unu membru din centru a propus ca să se bată moneta de tinchea și banca să nu rămâne josă.

Desbaterea urmăse.

Acăstă foiă ese uă dată pe septembînă:

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1
13, 26 și 39.Abonamentele se facă în Pasagiul română,
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondență,
său prin postă, trămitând și prețul.

Pentru abonamente, reclame și inserții se va adresa la administrație.

Mesagiū de deschiderea sezonului de
vară.

Legea de presă necesitându rezolvarea unor chișbușuri însemnate și urgente, girantul Ghimpelui și-a convocat sateliții prin urmatorul mesagiū, citită cu glas tare de pe masa cu postav verde, la 12 ceasuri noptea:

Domnilorū împărțitoră,
Vechi și bună măturătoră,
Dacăcum v'am convocat
Prin mesagiū neimprimat,
E ca să vă dovedesc
Cât de tare mă grăbesc.

Să scîti dăr c'o să vă cer
Să mă faceți aur din fier,
Adică din mâină să dați,
Renta să mă perpetuați,
Să, fiind că sunteți bună,
Isprăviți prin joneciună!

La di 'ntai Maiu chiefuită,
Dăr a doua di veniți.
Vorba multă sărăcie:
Puneți-vă pe muție
Și într'uă di, dăți asculta,
Dând rasol, puteți pleca!

Girantul

(Urmăză iscăliturile prin punere de degetă ale es-
peditorilor și trepădătorilor.)

Viena, 8 Maiu. — D. Andrasy jucându ceardașul într'un balu oficiale, și-a pierdut unu pintene. D. Costea-Fioru l'a găsită și l'a restituță adouă și dându-i uă vizită. D. Andrasy mulțumindu să forte i-a delarat că țindu socoteli de trecut, — în ceea ce privesc perderea de pintene, — vede cu placere schimbarea ce ia politica României, prin acestu fapt, că unu Română ii restitue unu pintene perdută. D. Costea-Fioru, a răspuns că faptul din trecut la care face aluziune, nu s'a comis de unu română, ci, — lucru totu regretabil, — de unu evreu, astă-dăi, ebreofagă după cum pote proba ori cându.

Berlin, 8 Maiu. — Împăratul Wilhelm a făcută uă primire strălucită și forte cordiale Tarulu Rusiei. Ambii monarhi s'a sărutat de trei ori în gură, cu atâta cordialitate, în câtă li s'a încureat mustațele să trebuit să intervie adjutanții ca să le descurce și să-ă despartă. Tarulu a dată vizită și d-lui de Bismark. Acestu fapt este considerat de totă presa germană ca forte importantă, căci nu s'a pomenit pene acum ca unu împărat în plină uniformă se dea vizită unu ministru streină, bolnavă și îmbrăcată în halat.

Paris, 8 Maiu. — Scomotul că comitele de Chambord s'ară fi aflându în Paris se confirmă. Se erede că elu se află ascuns la Mabille, travestită în bebé.

Santander, 8 Maiu. — Don Carlos a seris papei se'ndoiase contribuționea lăscăie, fiindu-ea lă părescă credincioșii. Elu adaogă că ultimele bătălii le-ăi perdută din cauza că soldații au intrat în luptă flămândă.

Roma, 8 Maiu. — Papa e indispusu, sufere de colici. Medicii i-ă prescrișă hapurile lui Morison și unu supliment de purgativ de untu de rețină.

În noptea trecută poliția regale a prisnă pe unu individ care eșia din Vaticanu, îmbrăcată femeesce și l'a arestată.

De 24 ore d. Esarcu nu se scie unde este. Unu diu că l'ară fi mâncată șioreci din arhivele Vaticanului.

D'ALE DILEI

La cămară
Se adunără
Multă onorați
Domni deputați
Să ia diurne
Să apoi în urne

UNU ESEMPLARU

PENTRU DISTRICTE 55 BAN

PREȚULU ABONAMENTULUI

Pe anu, pentru capitală	lei noui	24
Pe jumătate anu	»	12
Pentru districte pe anu	»	27
Pe săse lună	»	14
Pentru străinătate	»	37
Reclame și inserții linia	lei noui	20
Anunțuri, linia de 45 litere	bani	50

Săse frumosu,

Feră folosu,

Cate unu votă

Pré patriotă !

Dominul Senată,

S'a adunată

Camu cu măhnire

Pe stăpânire

Că n'are urnă

Totu cu diurnă.

Dér... ce le pasă

Cându pe acasă

Mai a de rosu

Cate-unu osu !

Éra ministrii

Se dau restrișii

Acceptă voiosi

Timpii frumoși,

Veseli și bună

De joneciuni.

Si mai la urmă,

Ca la uă turma

Ocircuită

Si jupuită,

Cu mare doru

Si din toporă,

Au se declare

Că Turculu n'are

Bună vointă

De 'ndependință.

Tote suntă bune,

Dér... ni se spune,

Că 'n visterie

E săracie,

La lichidare

Chesată mai mare

S'unu imprumută

Trebui făcută :

Ecă regatul,

Ecă rahatul.

Coeris

PE SUB CONDEIU

De când sărmana musă a fostu înlocuită cu punga, pena s'a prefăcută în condeiu, de multe ori chiar s'a sfranțuzită în creionul său craion, căruia i s'a adăugat unu și la sfranțuzescul crayon.

Iertați, domnii cititori și domnele cititoră, iertați aceste caraghioslicuri ale gramaticilor, limbisticilor, filologilor, ortografilor și buchinistilor noștri, și dați-ne voie să întrebuiamă expresiunea de condeiu în locul de pena, acolo când nu vedeti prosă rimată.

Dérū să nu lungim vorba. Să venim la cele de sub condeiu.

*

Sciți că adunăturile său convocătă ca să declare că „independență” e uă faptă ’mplinită, acea independență pentru care celebra păpușă Exarchină, ađi aflată ’n menageria papală din Roma, și-a datu multă ostenelă, acea „independență” în fine pe care Pressa a buciumat-o și răsbuciumat-o din tōte puterile care ’l lipsescu.

Ei bine, éta ceva aproposito de acea „independență”:

Đilele acestea, cu ocasiunea mutărilor sfintului Gheorghe — de care chiriașii trebuie să fiă atât de mulțumiți — unu domn merge să ’și visiteze noua locuință.

Stăpânul casei ese și ’lù intempiна cu polițe, apoi ilu conduce prin case și prin curte ca să’ dea cuvenitele informaționi.

— Poftiți! Aici este cuhnea, odaia de slugă.

— Bun!

— Vedeți: colo e cotenēta de păsări.

— A, a!

— Aici e „independență”!

— Cum independentă?

Si chiriașul, care era amestecată în politica guvernamentală, încruntă sprîncéna.

Incurcată d'acătă atitudine, proprietarul se grăbi să’lù linistescă :

— A! nu te teme, domnule. E forte curată. Lingă miere dintr'ënsa.

Comentariile de prisosu. Uă ’ntrebare numai: — Ce dice d. Boerescu? Ce simte d. Exarchu?

*

Era Jouă, ăiu de deschidera camerei.

Vro 4 ipistați plecau, după progrăbania, pe la nenorocitele loră despărțiri.

Pe drumu, unul intrerupse tacerea generală.

— Cred tu, mă, că s'oră strînge dipotări ăștia acu ’n vreme de véra?

— Auđi vorbă! I-oră aduce și ei cu dorobanță, cum ducemă noi ómenii la alegeri!

*

La Fialcovsky vinu mai tōte gazetele, mai cu sémă cele mari... în formatu. Negustorii sci că mulți mușterii se uită la cantitate éru nu la calitate. Intre altele, e și Trompetă Cârpacilor. Unu babalicu citia numărul de Dumineca trecută.

— Ha, ha! Trompetă ieră s'a ardeiată. Injură, nene, ca uă muiere bétă pe Rosi!..

— Si ce te miră? observă celu d'alături.

— Cum să nu mă miră? De la uă vreme ’n coa ’l cam slabise.

— Apoi de! O fi avându vr'unu motivu.

— Si cam ce motivu?

— Sci că Bolleac a fostu dusu în escursiuni archeologice? Escursiuni archeologice, înțelegă? Adică pipe și lulele preistorice.

— Ei bine?

— Se vede că guvernul ū trămisese alu

douilea transportu de bană și elu și arăta recunoșință!

*

— Dérū cu cinstițulu ăla de Bauer cum a remai? întreba óre-cine ’n cafeneaua nouă Bulevard.

— Tacă, monșer, nu ’lă face cinstițu, căci dice că ’lă ieș în zeflemea și năști vrea să dormă în poliție.

— Cum? Aici nu intră poliția.

— Da, de cătă elu are multe urechi

— Mai multe de cătă două?

— O, ho! Are urechile de pe două colori întregi din Bucuresci!

*

— Ai vădutu ofițerii ăia nemțesci care se plimbă pe podul Mogoșoie?

— Asia, frate. Ce-oră fi căutându aici?

— Hei! Suntu aduș intr'adinsu ca să demonstre ’n cameră că joncțiunea drumurilor de feru pe la Predealu, Buzeu și Oituzu nu suntu liniș strategic, prin urmare că d. colonelu Manu n'a sciutu ce-a spusu cându a susținutu din contra.

— Dérū bine, în ce limbă o să se înțelegă ei cu camera?

— In nemțescă.

— Apoi limbă nemțescă...

— St! Nu scii că Maiorescu a intrat în ministeru?

*

— Ce dracu d'o fi plouindu regulatu în tōte serile? se ’ntreba două prieteni.

— Ce vrei, dragă? Dumneadeu e forte milostivu pentru Bucuresci!

— Ba c'ă dice! Ce are aface una cu alta!

— Cum să n'aibă aface? Vădendu că primăria nu mai visază de udatul și curațitul stradelor, și-a luat densusul sarcina d'a le uda și spăla!

*

Era pe trotuaru. Cerulă nu se multămăia numai cu stropitură de apă, ci vărsa și pătră. Cele două coconișe o luară la picioru.

— Nu era mai bine să fi mersu cu denești? Vedă? Nu m'ai ascultat!

— Lasă-mă, soro, în pace! Ti-am spusu că n'am obiceiul să potcovescu de două ori totu pe unul!

*

D. Căcănu, senatoru ilustru prin patrioticile discursuri ce ține ’n senat, trecea pe strada X... c'unu amicu alu d-séle. Uitându-se pe la ferestrele caselor — după obiceiul — citi p'ua tablă cu frumosă intonație:

Cordonier civil și militar

— Vedă? Celu d'antaiu cordonu pe care lă voi căpăta de la vr'uă putere, aici amu să'lă daă să mi'lă aranjeze!

*

— Pe semne c'a mai scosu pe sfintu Dumitru, de totu plouă ’ntr'una, dicea unul din negustorii de pe lingă pasagiu.

— Ba nice de cum. Si-a deschis Stavri grădina, și se scie că atunci, cându și deschide elu grădina, plouă dile ’ntregi căci are obiceiul d'a face sfeștană la deschidere.

SCRISOAREA

I

Albulescu către primul redactore alu Pressei.

Citindu din intempiare l'alu nostru director, Gazeta dumne-vosă, unu felă de Monitor, Văd' amu cu plăcere opinia ce daă In chestia Vînt-Ura, pe care-o operați.

Pe câtă vreme omulă cându lada-a atacată De suma ridicată chitanță-a liberată, Acesta nu-i hoția, ei este împrumută Cu bună învoială, precum ați susținută.

Acesta-ă adevărul... déru spuneți mi atunci De ce eștă staă în ocnă supusă la grele munci? De ce lui Albulescu ū dicetă toți tâlhari? Éru tratele Vînt-Ura e adă functionară?

Pe cându eramă în codru și lumea jefuiamă Si Eștă ū damă chitanță de cea-a ce luamă; Si Eștă puneamă sorocă la cei ce lăsamă goi Că seulele și punga o să le daă ’napoii.

Să probă că de vorbă adesea m'amă ținută, Suntu bani cariole pe carii-amă avută, Luați cu împrumutare d'adreptul de la Stată, Si ’napoiați indată cându elu i-a reclamată.

Astă soi de ’mprumutare nu este nă hoția, Se pote șă spune că e negustori; De ce déru Eștă în ocnă, întrebă pe procuror, Éru domnul cu pricina numită cârmitoru?

Acesta nu-i dreptate și vă ’mpaternicescă, — Oră câtă va fi de plată indată și plătescă, — Să scriți unu mică articol și în favórea mea, Probându că judecata eu mine a fostu rea.

Cu codu-vă ’n mână, ad-hoc interpretată, Să dovediți la lume că suntu nevinovată; Să spuneți că ’n pădure luamă, déru damă răvașă Precum iaă toți colegii ce amblă prin oraș.

Că astă-felă, prin urmare, e numai calomniă, Acea-a ce dică unu c'umblamă în haiducă; Din contra Albulescu a fostu și cinstițu, In câtă ară fi uă crimă se fiă bănuită!

Comptează déru pe șiarul ce apără pe toți, Calomitați de lume cu numele de hoț, Că va lua asupră-șă și s'órtea unu omu Ce-a fostu cu bani tării atâtă de economă.

Așteptă déru primul număr și între abonați P'unu anu și jumătate, vă rogă, prenumerați, Pe celu care vă cere acestu mică ajutoră Si care se subscrive ală vostru servitor.

Albulescu.

UNA-ALTA

Unu locoteninte-colonel în retragere, avându unu procesu civilă cu ministerul de resbelu, este citată înaintea unei instanțe judiciare.

La ăiu ficsată prin citație și la ora deschiderii ședințeleră elu se află în sala pretoriului.

— Domnul locoteninte-colonel cutare cu ministerul de resbelu, strigă aprobul.

— Aici, răspunde chematul.

— Domnule, dice președintele, procesul d-vosă nu se pote înfași ați din cauza că procedura nu este indeplinită.

— Cum așa, domnule președinte, intră locoteniente-colonel: In acestu procesu marturii nu esistă, eu suntu presintă și ministerul de resbelu fiindu uă persónă morală, nu se pote dice că nu s'a putut găsi ca se i-se înmâneze chiamaarea.

— Așa este, intempiare președintele, déru s'a facut uă erore: Să chiamați în locu de ministerul de resbelu, Costache Iliescu, fostu ministrul de finance.

— Acum înțelegă și eu, replică împrișnatul, de ce s'a împușcată acest nefericitu, ... si președintele declară ședința ridicată.

* * *

La unu tribunul de județ se judeca într'uă di unu popă de satu c'unu vagabondă de oraș, pentru că acestu-a din urmă voia

se înșele pe celuță, intr'ua daravere de comerciu ce avuseseră împreună.

Vagabondul era apăratu de unuțu advocațu guraliv; popa iști sprijinea dreptul singur.

Limbutul Hyperbole, în cursul pleoariei, invoca nescce comentarii de dreptu din Mourlon ca se probeze că clientul său trebue să se folosiască de munca bietului popă. Spre a convinge enșe pe magistrați despre dreptatea causei ce susțineea, elu repeta din cându în cându la fiă care argumentu: „Vedeți, domnilor magistrați, ce vă spune Mourlon; îl am aci la indemâna și puteți să-l consultați.”

Popa audindu pe advocațu că pomenesc ne-contenită acestu nume, și credîndu că Mourlon este vre-unu martor de meseria pe care voiesce se lă invocă adversarul, perde răbdarea și trecendu-lu nădușelele, îlă intrerupe adresându-se către judecători cu aceste cuvinte:

„Cinstiți judecători! Déca n'așii fi imbrăcatu cu săntul daru, așii putea șice vorbă mare că n'a fostu faciă nimeni cându amu făcutu învoiala daraverii între noi. De unde scote acum d. avocațu pe acestu Mirlon, pe care nu lă cunoșcă cine este și nici nu mă cunoșc.”

— Tacă părinte, dice președintele, sunându clopoțelul, nu e vorba de martor.

— Marturi mincinoși, domnilor judecători, credeți-mă...

— Aprodū, fă tacere... și popa tacu, dără dreptatea nu scimă cine-o dobândi, căci se dice că în acea di nu se află la tribunalu ci era în tîrgu.

* * *

Totu în facia unu tribunalu:

— Care este causa, pentru care voi se vă despărțiti, întrăbă președintele pe uă domnă tânără, soția unu bărbat cam matură.

— Causa este că dumnele nu voiesce se împartă cu mine totu ce aduce în casă.

— Așia este domnule?

— Așia, domnule președinte, dără credî că nu mă veți condamna se împartu cu dumneai și pe amicii mei pe cari ii aducu în casă.

Tribunalele înțelese că mijlocu de pâne și sare nu mai este și pronunță de-uă-camdată separațunea de corpă.

FEMEA

Feme-a e uă flóre
Ca tóte de supt Sóre :

E verde, înflorită
De totu e miroșită;
Trecută, vestejita
De totu e asvîrlită.

În primă-véra viuă,
Supt rouă diminetă,
Cându repede ea cresce
Și veselă bôbocesce
Totu fluturi în sboru
Îl daă mereu têrcoră.

In véra căldurósă,
Supt plóia rîcorósă,
Cându dênsa infloresce
Șodórea rîspindescă,
Totu fluturi grămadă
Pe sucu-i staă de sfadă.

În tómna vînturósă
Cu bruma-i uscăciósă,

Cându frună-i se pălesce
Și mieđu-i se sfîrșescă
Totu fluturi o lasă
Și-să cauă de casă;

Éru érna, 'n timpul gheții,
În gerul greu alu viuătă,
Cându e de totu uscată,
De viscole plecată
Atunci flórea de raiu
E tótă putrigaiu.

Totu către onorabila poliția a capitatei.

Amu arătată intr'unul din numerile treceute că unu însarcinătu alu poliție secrete ne priveghiază palatul în care avem reședință și de véra și de érnă, și pe totu căti vină la curtea nôstră ca să céră audiiente.

Amu spusă că tabălatul individu nu 'șă îndeplineșce meseria bine, căci este cunoscută de totu ai casei nôstre civile și militare și nu cunoșce pe nimeni din servitorii noștri; că noi scimă pe unde umblă și unde bea, și elu nu scie ce lucrăm și unde conspirăm. Totu-uă-dată amu dată onorabilei poliții și căte-va signalmente d'ale individului în cestiune ca să pótă înțelege că lă cunoșcem. Se vede enșe că ori n'amu fostu creduți pe cuvîntu, său că signalmente date de noi, ne-fiindu complete, se voru fi aplicată vre-unu altu nefericită care își îndeplinește meseria mai bine, în locu să se aplice celui pe care l'amu descrisă și și l'amu declarată incapabile de misiunea ce i-s'a dată.

Pentru a ne convinge dără care din aceste casuri a fostu causa că nu s'a retrasă încă esecuatorul acestui aginte tabălată, dăm aci din nou nisce signalmente mai complete și rugămă încă uă dată pe poliția ca se trăcă merticul acestuia la paragrafulu economielor:

Ecă aceste signalmente :

Facia sérbădă: Ciupită de vîrsată, mai cu sémă pe nasu, și mai cu osebire pe vîrful nasului. In partea dréptă pe obrajdă are mai multe tăieturi de cuțite,—pote dobândite pe câmpul de onore alu luptelor electorele — dintre cari două mai mari formăsă unu felu de unghiă. Barba rade; mustață mică, rara, ciugulită; sprincenile rare; ochii căprui și căutătura loră cam hoțescă. În capu cu pălăriă cenușă mică, cu fundul rotund și avându uă panglicuță c'uă cataramă mică la spate. Părul tunsu micu. Ileculu de postavu soldătescă civită, cu gulerul ridicat în susu, cusutu cu gâtane negre. La drépta și stânga are căte cinci nasturi albi de metalu; la peptă ilu pótă încheiată la uă parte, în cinci nasturi așezați în linia dréptă. Pantalonii suntu de cutniă négră, bătându puținu în roșu, din cauza vechimei. Susu largi și creți: josu strimți și pe la glesne ruptă la amândou craci. Cismeile cu pingele, grăse de unu degetu și jumetăte, și la vîrfu ghintuite cu ținte cu flóre, cu tocurile nalte, și ascuțite josu, dupe moda dulgherescă. În fine la măna dréptă, în alu patrulea degetu, numărându-se de la celu mai mare, ară unu inelu de argintu c'uă piatră căramidiă, ca antică.

Ghimpele.

LA CIOCOI

Ciocoi, suflete pitice, negre și otrăvitore, înimi putrede, pierdute în cinismu și desfrânră, Voî fințe parasite, lenesă și tiritoră Ce trăiți în intunericu din nopturne spoliari;

Voî, voî, fără rușine, fără se aveți mustare, în dorință-vă ardinte de trădări și infamii, Pe frumosă vîstră mamă s'o ucideți cu turbare Implântându în sînu'i fragedu fierul crudă tiranii!

Afî distrusă în calea vîstră, ca ordile flămânde, Legile moralităței; și alu vostru barbarismu Multe inimi generoșe, timere, forte plăpânde Le-a constrânsu la umilită, le-a redusă la scepticismu.

Afî vîrsată otrava vîstră, afî ucisă cu 'nversiunare: Sâangele a cursu șiroé p'alu colonilor pămentu Si-a stropită cu pete roșii ale vîstre frunț murdere D'unu trecutu plinu de rușine scosă acuma din mormântu!

Afî ucisă?... O! viperă rele! rîdeți cu nesocotire Si sfidați din noă cu fală ca eroul vingătoru, Cându voî scîti că spre a trece calea-vă de rătăcire, Trebuie se mai ucideți sufletul, nemuritoru!

Da: d'ati face mări de sânge și movili de osâmintu, Nu veți stinge nică-uă-dată alu dreptăei falnicu faru, Căci tîrna de se pierde, e principiu putințe Ce rămâne și se luptă cu rivalu'i celu barbaru!

Elu învinge totu-dé-una, căci puterea este mare: Din nimic elu pune 'n luptă deci de miș de luptători Otelii, deci la mórte cându e vorba de salvare, Cându e timpul se sfârâme pe aî loră asupritori.

Déca ați acea putere, rabdă ale vîstre crime Si vă pare a fi stinsă, se nu credeți c'a murită Ea lucrădă fără scomotă ca se facă din victime Intrădă și, unu muru d'aramă, bulevard nebîruită.

Nu scîti voî că și vulcanul căte-uă-dată amușeșce, Èns lava cându irupe pe teribilul crateru, P'acelul care să sfideze flacările îndrăsnescă Ilu sfâramă în atome și lă aruncă pén la ceru?

Nu scîti voî că și fantome, -- fie chiară imaginare— Din morminte esu în năpte peste câmpul înflorită, Si jucându jocuri nebune, cându lumina reapare, Ele fugă spre a s'ascunde în mormântul mușești?

Hei! cioco, fințe monstre, negre și otrăvitore, Înimi putrede, pierdute în cinismu și desfrânră, Hohotii, ucideți dreptul, vîrsați ură și terore, Căci așa grăbi-veți ora unei drepte răsburări !

Cocris.

B I B L I O G R A F I E

P E T R U C E R C E L U

Studiul Istorice de
Gr. G. Tocilescu
Prețul unu exemplară 2 lei noă.

TEATRUL CEL MARE

Duminică la 28 Aprilie 1874

Mare represențiune extraordinară data de d. M. PASCALY, cu compania sa dramatică în beneficiul d-lui ZEIDES, casierul general alu teatrului mare. Se vor juca piese: **Réposatul dumnealui**, comedie originală în 2 acte de d. M. Pascaly, jucată de d. Pascaly și membrii companiei dramatice; **Mihai Viteazul**, după bătălia de la Călugăreni, episod națională într'unu actu în versuri de Dimitrie Bolintinéu, jucată de d. M. Pascaly și de compania dramatică.

In curînd beneficiul d-lui M. Pascaly: ORFANII REGIMENTULUI, piesă în 2 acte tradusă de d. M. Pascaly; MARTIRII GRECIEI, episod dramatică în 1 act din insurecționarea Greciei, compusă de d. M. Pascaly.

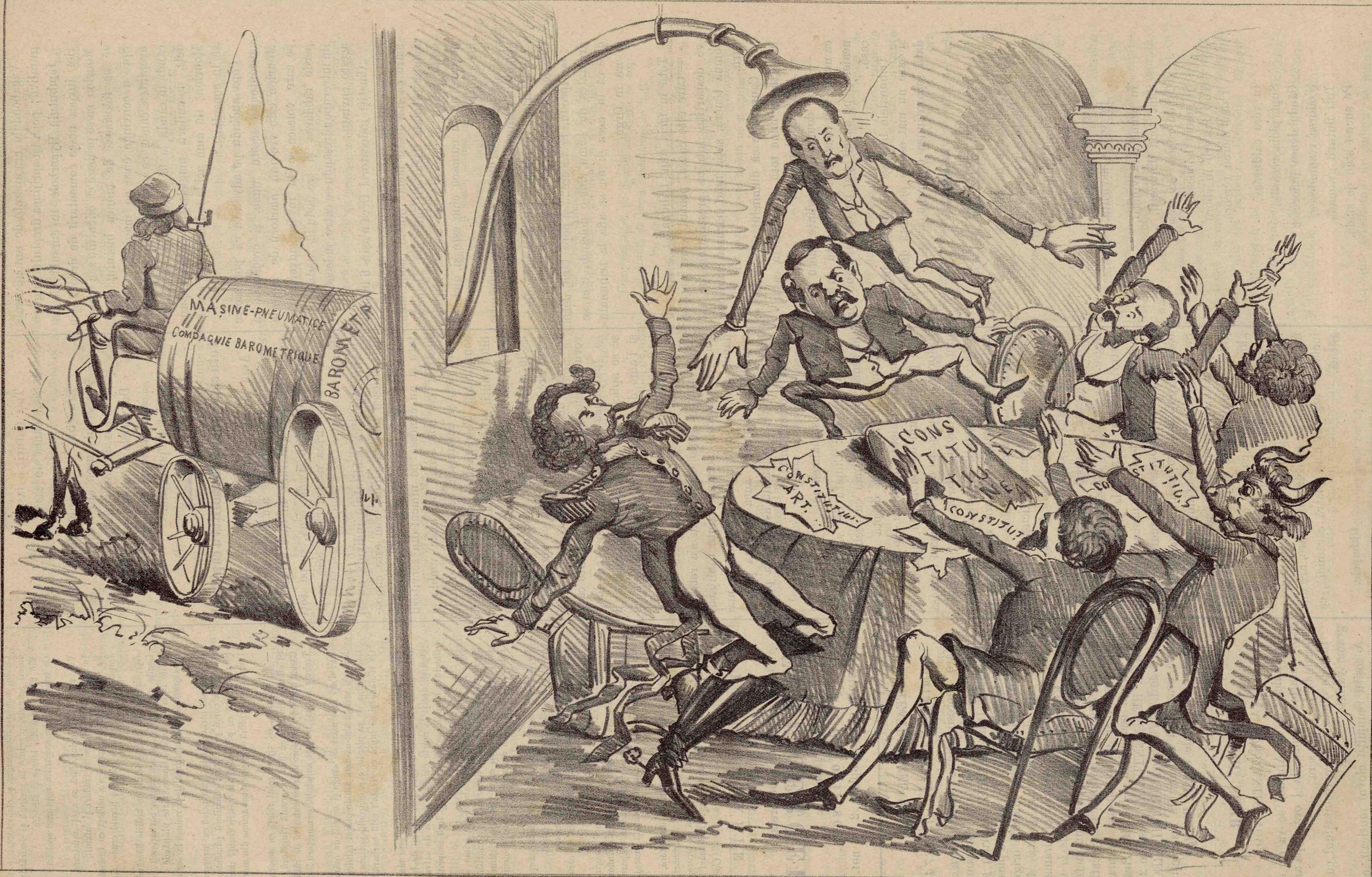
CIRCULU SUHR

PIAȚA CONSTANTIN VODA

Duminică, la 26 Aprilie, se va da două represențiuni: prima la 1 oră după amédă și secunda la 7 ore séra

In tôte dilele mari represențiuni cu programe variate.

A sositu renumiți clovnii musicali, cei 4 frați Lairace, care au atrasu atenționea luî pretutindeni.

Midlocū d'a curăti ţera de ómeni murdarī.